

Barcelona, 5 de setembre de 2019

ANY XII núm. **498**

Viatge Apostòlic del Papa a Moçambic, Madagascar i Maurici

CAP AL NÚMERO 500 DE L'INFORMATIU HOREB

El 19 de setembre publicarem sDv el número 500 d'HOREB, informatiu de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC).

Podeu enviar a l'adreça urc.info@gmail.com els vostres comentaris i expressions, alguns dels quals podrán ser publicats en funció del volum de correus que es rebin. Cal indicar el nom i cognom perquè exclourem els anònims.

Des d'avui fins al 15 de setembre.

REPRENEM EL FIL

Després del parèntesi de les vacances, el mes de setembre implica reprendre el fil. Vivim moments tan complicats com estimulants. Qualsevol àrea de la vida humana està força sotregada pel ritme trepidant dels esdeveniments. L'Església no resta aliena al batibull eixordador de la història. La vida religiosa també està sacsejada. No és estrany que determinats col·lectius busquin escapolar-se cap a una bombolla desconectada de la realitat. Saber llegir els signes dels temps per ajudar a trobar horitzons d'esperança. La vida teològica no és una fugida, sinó un fonament. La imatge bíblica de Jesús dormint en una barca enmig de la tempesta ens pot ajudar a trobar la serenitat i la confiança. Un nou curs, ple de bons auguris, esdevé una oportunitat especial. La celebració d'un fòrum de la vida religiosa entroncat en el 40è aniversari de la constitució de l'URC com a assemblea mixta de religioses i religiosos s'endevina com a bon estimul de participació i de joia en el seguiment de Jesús.

ASSEURE'S A LA TAULA AMB QUI SIGUI

Manuel Milián Mestre va afirmar en una entrevista concedida a elnacional.cat (19 d'agost del 2019): «Jo crec que per resoldre un gran problema s'ha de seure a la taula amb qui sigui, amb Satanàs en persona si convé.» Un criteri clar i sense floritures. Aquest polític eminent, fundador del partit Aliança

Popular, reconvertit posteriorment en el PP, es referia a la qüestió catalana, vessant independentista inclosa. Limitar els continguts del diàleg al que és políticament correcte implica en el fons la negació. En aquests últims anys s'ha parlat amb relativa freqüència de diàleg, però sense el mínim convenciment. La famosa Operació Diàleg, activada a finals del 2016, va acabar amb un gran desengany, perquè no va passar mai d'un mer exercici de màrqueting i publicitat. Si no es busca el *win-win*, l'acord i la satisfacció mútues, queda com alternativa la negació que cronifica els problemes. La polarització no resol res. Potser amaga la voluntat de destruir l'adversari o, com a mínim, reprimir-lo fins a domesticar-lo.

El criteri de «seure a la taula amb qui sigui» va ser practicat, no sense reserves i en sordina, fa més de quaranta anys. Es van aconseguir uns grans resultats tal com estava el panorama, tot i que insuficients. Amb tot, avui estem més a prop de perdre els avenços obtinguts, malgrat els seus límits, que d'aprofundir en l'exercici democràtic dels drets recuperats.

Per què el diàleg de veritat avui és inviable? Perquè falten líders que sàpiguen surfejar per sobre de les pressions de grup i no siguin esclaus de les forces mediàtiques. Molts governants estan presos per les crítiques dels seus oponents i no s'atreveixen a tenir un discurs propi. Busquen més l'aplaudiment que la veritat. Sempre qui gaudeix de més poder té més responsabilitat. No confonguem diàleg amb decisions. Per això, un diàleg que tingui límits de contingut o temes tabú no mereix el nom de diàleg. Quan no es busca entendre l'interlocutor, un deixa d'entendre's ell mateix.

URC: DATES 2019-2020

2020 Fòrum de la Vida Religiosa Celebració dels 40 anys de la constitució de l'URC

Al final d'aquest informatiu, publiquem el calendari URC sencer de 2019-2020. Avancem aquí les dates més significatives.

DATES D'INTERÈS GENERAL

ASSEMBLEES GENERALS URC

17	dj	81 assemblea general de l'URC	Octubre
26	dj	82 assemblea general de l'URC	Març

JUNTA DIRECTIVA URC

2	dl	Junta directiva de l'URC	Setembre
25	dc	Junta directiva de l'URC 10.00 – 13.00	Setembre
19	dm	Junta directiva de l'URC	Novembre
11	dc	Junta directiva de l'URC	Desembre
7	dm	Junta directiva de l'URC	Gener
18	dm	Junta directiva de l'URC	Febrer
9	dl	Junta directiva de l'URC	Març
15	dc	Junta directiva de l'URC	Abril
6	dc	Junta directiva de l'URC	Maig
25	dj	Junta directiva de l'URC: 10.00 – 18.00	Juny

ASSEMBLEA GENERAL CONFER

11-13	dl-dc	XXVI Assamblea general de CONFER (Madrid)	Novembre
-------	-------	---	----------

RAP – ANAWIM

8	dm	Reunió del grup Anawim (abadesses, priores i superiores majorsa Puiggraciós)	Octubre
28	dj	132 RAP (Reunió d'Abats i Provincials) a Vic	Novembre

JORNADES DE FORMACIÓ PERMANENT

19	ds	Carlos Do	Octubre
16	ds	Carlos Domínguez: "El mundo de los afectos en la vida religiosa"	Novembre
8	ds	Jornada de Formació Permanent	Febrer
21	ds	Jornada de Formació Permanent	Març

MISSIÓ PASTORAL A CATALUNYA AVUI

25-27	dv-dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 1	Octubre
24	dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 2	Novembre

Reserva de dates pendents d'un nombre suficient de participants

PAPA FRANCESCO

VIAJE APOSTÓLICO DE SU SANTIDAD EL PAPA FRANCISCO A MOZAMBIQUE, MADAGASCAR Y MAURICIO

(4 - 10 DE SEPTIEMBRE DE 2019)

Miércoles, 4 de septiembre de 2019

ROMA - MAPUTO

8.00 Salida en avión desde el aeropuerto de Roma/Fiumicino hacia Maputo

18.30 **Ceremonia de bienvenida** en el aeropuerto de Maputo

Jueves, 5 de septiembre de 2019

MAPUTO

9.45 **Visita de cortesía al Presidente** en el Palacio de Ponta Vermelha

10.15 [Encuentro con las autoridades, la sociedad civil y el Cuerpo Diplomático](#) en el Palacio de Ponta Vermelha

11.00 [Encuentro interreligioso con los jóvenes](#) en el Pabellón de Deportes de Maxaquene
Almuerzo en la Nunciatura

16.15 [Encuentro con los obispos, sacerdotes, religiosos/as, consagrados, seminaristas, catequistas y animadores](#) en la Catedral de la Inmaculada Concepción

17.25 Visita privada a la Casa “Mateo 25”

Viernes, 6 de septiembre de 2019

MAPUTO-ANTANANARIVO

- 8.45 [Visita al Hospital de Zimpeto](#)
- 10.00 [Santa Misa](#) en el Estadio de Zimpeto
- 12.25 **Ceremonia de despedida** en el aeropuerto de Maputo
- 12.40 Salida hacia Antananarivo
- 16.30 **Ceremonia de bienvenida** en el aeropuerto de Antananarivo

Sábado, 7 de septiembre de 2019

ANTANANARIVO

- 9.30 **Visita de cortesía al Presidente** en el Palacio de Iavoloha
- 10.15 [Encuentro con las autoridades, la sociedad civil y el Cuerpo Diplomático](#) en el Ceremony Building
- 11.15 [Hora intermedia](#) en el Monasterio de la Carmelitas Descalzas
Almuerzo en la Nunciatura
- 16.00 [Encuentro con los obispos de Madagascar](#) en la Catedral de Andohalo
- 17.10 **Visita a la tumba de la beata Victoire Rasoamanarivo**
- 18.00 [Vigilia con los jóvenes](#) en el Campo diocesano de Soamandrakizay

Domingo, 8 de septiembre de 2019

ANTANANARIVO

- 10.00 [Santa Misa](#) en el Campo diocesano de Soamandrakizay
Almuerzo con el séquito papal en la Nunciatura
- 15.10 [Visita a la ciudad de la amistad de Akamasoa](#)
- 16.00 [Oración con los trabajadores](#) en Mahatzana
- 17.10 [Encuentro con los sacerdotes, religiosos/as, consagrados y seminaristas](#) en el Collège Saint Michel

Lunes, 9 de septiembre de 2019

ANTANANARIVO-PORT LOUIS-ANTANANARIVO

- 7.30 Salida en avión hacia Port Louis
- 10.40 **Ceremonia de bienvenida** en el aeropuerto de Port Louis
- 12.15 [Santa Misa](#) en el Monumento de María, Reina de la Paz
- Almuerzo con los obispos de la CEDOI** en el episcopio
- 16.25 **Visita privada al Santuario de Père Laval**
- 16.55 **Visita de cortesía al Presidente** en el Palacio Presidencial
- 17.15 **Encuentro con el Primer Ministro** en el Palacio Presidencial
- 17.40 [Encuentro con las autoridades, la sociedad civil y el Cuerpo Diplomático](#) en el Palacio Presidencial
- 18.45 **Ceremonia de despedida** en el aeropuerto de Port Louis
- 19:00 Salida en avión hacia Antananarivo

Martes, 10 de septiembre de 2019

ANTANANARIVO-ROMA

- 9.00 **Ceremonia de despedida** en el Aeropuerto de Antananarivo
- 9.20 Salida en avión hacia Roma/Ciampino
- 19.00 Llegada al aeropuerto de Roma/Ciampino

Huso horario

Roma	+ 2h UTC
Maputo	+ 2h UTC
Antananarivo	+ 3h UTC
Port Louis	+ 4h UTC

[Boletín de la Oficina de Prensa de la Santa Sede](#), 28 de junio de 2019.

[Boletín de la oficina de Prensa de la Santa Sede](#), 5 de agosto de 2019

El salesià de Catalunya Cristóbal López, nou cardenal

L'URC publica amb joia aquesta notícia tenint en compte d'una manera particular que el nou cardenal Cristóbal López, abans de ser nomenat bisbe, ha estat membre de l'assemblea de l'URC, en una de les fou el ponent invitat, i membre també de la RAP (Reunió d'Abats i Provincials). Moltes felicitats i volem assegurar-li la nostra pregària.

[Foto: Vatican News]

(Jordi Llisterri-CR-01/09/2019) El papa **Francesc** ha anunciat per sorpresa aquest diumenge el nom de tretze nous cardenals. Entre ells hi ha salesià de Catalunya, **Cristóbal López Romero**, actualment arquebisbe de la diòcesi de Rabat.

El nou arquebisbe de Rabat va néixer a la província d'Almeria però de petit la família es va traslladar a Badalona on va estudiar amb els salesians. Allà va manifestar el seu desig de ser salesià i després de la primera professió religiosa el 1968 a València, va fer la professió perpètua el 1974 a Barcelona, on també va ser ordenat sacerdot el 1979.

Tot i que bona part de la seva trajectòria ha estat a Llatinoamèrica i al Marroc, també ha estat diversos anys dedicats a les obres salesianes de Catalunya. A més de la formació a Catalunya, durant 11 anys va treballar al barri de la Verneda de Barcelona. El 2014 va ser escollit provincial de la Inspecció Maria Auxiliadora que inclou les comunitats salesianes de Catalunya. Va tenir aquesta responsabilitat fins que el papa Francesc el nomenar arquebisbe de Rabat fa menys de dos anys.

A més del nou cardenal salesià, Francesc també ha escollit altres religiosos. Entre ells el missioner combonià nascut a Sevilla, Miguel Ángel Ayuso Guixot, actual president del Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós. També hi ha els jesuïtes **Michael Czerny**, subsecretari de la Secció d'Immigrants de la Santa Seu, Jean-Claude Höllerich,

arquebisbe de Luxemburg, o el caputxí de la República Democràtica del Congo **Fridolin Ambongo**, arquebisbe de Kinshasa.

Entre els nomenaments destaca de l'arquebisbe de Bolonya, **Matteo Zuppi**, consiliari i una de les ànimes de la Comunitat de Sant'Egidio. També hi ha el portuguès, **José Tolentino Medonça**, actual Arxiver i Bibliotecari de la Santa Seu, conegut per les seves obres de divulgació espiritual.

Amb el nomenament de López i la resta de nous cardenals, el papa reforça la universalitat del col·legi cardenalici i el seu coneixement de les "perifèries". En el cas de López, és especialment rellevant el doble coneixement del món islàmic i de l'església popular de Llatinoamèrica. D'altra banda, amb **Joan Josep Omella**, i el jesuïta mallorquí **Lluís Ladaria**, ja hi ha tres cardenals que parlen català.

Format a Girona i Barcelona

Nascut el 1952 a Vélez-Rubio, Cristóbal López el 1964 va entrar al Seminari Salesià de Girona, que després va completar a Barcelona, on va estudiar Filosofia i Teologia. El 1982 es va llicenciar en Ciències de la Comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona. Probablement, és el primer alumne de l'Autònoma que és escollit cardenal.

Cristóbal López és un salesià amb experiència en l'animació i govern. Ha estat nomenat provincial dels salesians de diversos països en tres ocasions. Els que el coneixen destaquen d'ell el seu profund sentit religiós i d'Església, la seva capacitat de treball en equip i de diàleg, i la seva sensibilitat cap als més necessitats. En les seves trobades amb els joves els ha insistit que "val la pena viure la vida amb Jesús; viure l'Evangelí és font d'alegria, és fàcil fer-ho i dóna una profunda i definitiva felicitat ... i en això consisteix ser sant".

Entre Catalunya, Llatinoamèrica i Marroc

Als 32 anys, el 1984, va demanar anar a missions i va ser destinat a Paraguai, on va passar 18 anys. Va ser Provincial de Paraguai de 1994 al 2000. Durant la seva estada en aquest país va ser nomenat President de la Conferència de Religiosos i va fundar

l'Associació de Comunicadors Catòlics de Paraguai. També, va ser membre del consell assessor del Ministeri d'Educació.

El nou cardenal va ser un dels bisbes que va acollir el papa Francesc en el seu viatge al Marroc d'aquest any. Cristóbal López ja coneixia les comunitats catòliques del Marroc i el món islàmic. Durant vuit anys, de 2003 a 2010 va ser director de la comunitat salesiana, de l'escola i centre de formació professional Don Bosco de Kenitra (Diòcesi de Rabat). En aquest temps, va ser també membre del Consell Presbiteral i del Consell Diocesà per a l'Educació Catòlica.

Després del seu treball al Marroc, va ser nomenat Provincial salesià de Bolívia el 31 de gener de 2011 i va ocupar aquest càrrec fins a 2014, quan va tornar a Catalunya.

<https://www.catalunyareligio.cat/ca/salesia-catalunya-cristobal-lopez-nou-cardenal>

CALEIDOSCOPI DE LA VIDA RELIGIOSA

Sor Antònia Sastre Florit, nova superiora general de les Germanes de la Caritat de Sant Vicenç de Paül

(*Agenciabaleria.com*) A la Casa d'Espiritualitat de Son Roca, el Capítol General, reunit des del passat 15 de juliol, va elegir el passat 22 de juliol Sor **Antònia Sastre Florit**, nova superiora general de les Germanes de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, per als propers quatre anys.

Després d'haver celebrat l'eucaristia, ha presidit la sessió d'aquesta elecció el bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull.

A continuació s'ha escollit al nou Consell general:

Vicària general i 1a consellera: Sor Josefina Bujosa Sanchís

2a consellera: Sor Felisa García Llompart

3a consellera: Sor Catalina Perelló Barceló

4a consellera i administradora general: Sor Francisca Bisbal Oliver

Elección del nuevo Consejo General de los Hermanos de la Sagrada Familia

02/09/2019 – **IVICON**

Renovación del Consejo General de los Hermanos de la Sagrada Familia

Madrid, 2 de septiembre de 2019 (IVICON); Entre los días 17 de julio y 6 de agosto ha tenido lugar el 38º Capítulo General de los Hermanos de la Sagrada Familia.

El lema que ha conducido la reflexión del Capítulo ha sido “La Familia Sa-Fa llamada a vivir y compartir la alegría del Evangelio”. Desde esa llamada se ha orientado la vida de la Familia carismática Sa-Fa y de la propia Congregación de Hermanos dándose un Proyecto de vida y orientaciones para el próximo Sexenio.

En el mismo Capítulo se ha producido la renovación del Consejo General que ha quedado constituido para el sexenio 2019-2025 por los siguientes Hermanos: H. Fco. Javier Hernando (Superior General, español); H. David Rasero (Vicario General, español); H. Pierre Kafando (Consejero 2º, burkinabé); H. Enzo Biemmi (Consejero 3º, italiano) y H. Néstor Achigar (Consejero 4º, uruguayo).

Los Hermanos de la Sagrada Familia, llegados a España en 1909, constituyen actualmente la Provincia Religiosa de Nuestra Señora de la Asunción, según decreto de la Administración General (Belley, 23 de junio de 1951).

Los Hermanos de la Provincia realizan la misión del Instituto principalmente por educación cristiana la catequesis y la animación litúrgica. Permanecen abiertos a la acción misionera de la Iglesia y otras expresiones del propio carisma. Actúan como enviados, con sentido de Iglesia y colaboran con otras instituciones en la construcción del Reino de Dios.

Nuevo Gobierno General de las Misioneras del Divino Maestro

Madrid, 3 de septiembre de 2010 (IVICON); El pasado 14 de agosto, en el transcurso de la celebración del XII Capítulo General, fue elegido el nuevo Gobierno General que acompañará a la Congregación de las Misioneras del Divino Maestro durante el próximo sexenio.

El Equipo está integrado por las siguientes hermanas: María Jesús Rodríguez Pastor, de la Zona de España. Superiora General Gregoria Francisca Carrillo, de la Zona de Venezuela. 1ª Consejera y Vicaria General María Teresa Faulín Glera, de la Zona de Perú. Segunda Consejera Ofelia Villanueva Iglesias, de la Zona de España. Tercera Consejera Inmaculada Sáenz de Navarrete Romero, de la Zona de Colombia. Cuarta Consejera.

El Capítulo General se celebró del pasado 21 de julio al 17 de agosto con el lema "Profetas de vida y esperanza", que centró su reflexión, discernimiento y les abrió caminos en esta línea para los próximos años.

Las Misioneras del Divino Maestro son un Instituto de vida apostólica. Realizan su misión con la fuerza apostólica que dimana de la propia vida, al vivir la plenitud de la

consagración bajo la acción del Espíritu Santo, y con su acción Evangelizadora colaboran en la Misión Divina de Jesucristo.

Nueva Superiora de la Provincia España-Italia de las Hijas de Jesús

Madrid, 3 de septiembre de 2019 (IVICON); El pasado 31 de julio la Superiora General de las Hijas de Jesús, Graciela Francovig FI anunciaba el nombramiento de Mª Rosa Espinosa como Superiora de la Provincia España-Italia para el próximo trienio 2019-2022.

Nacida en San Vicente del Valle (Burgos) el 28 de enero de 1969, Mª Rosa Espinosa entró en la Congregación el 26 de septiembre de 1987 en Salamanca. Emitió sus primeros votos tres años después, realizando la profesión perpetua el 30 de marzo de 1997 en Valladolid.

Junto al nombramiento de Mª Rosa Espinosa, la Superiora General también ha anunciado la composición del resto del Gobierno Provincial. Las cuatro hermanas que formarán el consejo de la Provincial son:

- Blanca Esther Iriarte FI (Pamplona)
- Rosario Hernangómez FI (Segovia)
- Mª Antonia Cantalejo FI (Segovia)
- M^a del Mar Domínguez FI (Cortes de la Frontera – Málaga)

Las Hijas de Jesús, conocidas como Jesuitinas en muchos lugares, es una Congregación de religiosas fundada por Santa Cándida María de Jesús en el año 1871 en Salamanca.

Actualmente están presentes en 19 países del mundo y cuentan en España con 23 Obras Educativas (21 colegios integrados en la Fundación Educativa Jesuitinas y 2 colegios Mayores) y una residencia para universitarias en Roma. Además, están presentes en distintos ámbitos donde, desde la educación entendida en sentido amplio, puedan contribuir al bien de los prójimos: catequesis, pastoral de la salud, alfabetización, promoción de la mujer, colaboración con instituciones sociales y eclesiales... Colaboran también en la formación espiritual que deriva de su propia identidad en la Iglesia como son los Ejercicios Espirituales y acompañamiento de personas y grupos.

Lourdes Perramon, reelegida superiora general de les germanes oblats

([CR](#)) La catalana **Lourdes Perramon Bacardit** ha estat reelegida com a superiora general de la congregació de les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor. Encapçala així el nou govern aprovat en el marc del [XXI Capítol General](#) celebrat aquests dies a la casa mare de la congregació, a Ciempozuelos, Madrid.

Perramon (Manresa, 1967) ha viscut en diverses comunitats a Tarragona, Barcelona i a Madrid i va assumir el govern general de la congregació el [setembre de 2013](#). El carisma de la congregació posa el focus en l'atenció integral al costat de les dones que viuen del seu treball amb la prostitució. Són 407 germanes que treballen a favor de la igualtat, la justícia i l'alliberació i la vida, i tenen presència en [15 països](#). La comunitat de religioses que viu al Raval de Barcelona han impulsat el [Lloc de la Dona](#) com a espai d'acollida i promoció per a dones que viuen en situació de vulnerabilitat.

“Des de la audàcia del carisma, ens sentim cridades a habitar llocs i realitats emergents de prostitució i trata amb fins d'exploració sexual”. Així expressen les germanes [reunides en capítol general](#) la seva missió. L'encontre fa possible un procés de discerniment per

detectar en quins projectes i espais s'ha d'implicar la congregació els propers sis anys. De manera que el projecte sigui coherent amb la missió d'aquesta institució religiosa. "Interpel·lades per la realitat, per a la Família oblata, és moment de transitar les cruïlles, com a espai de diàleg i integració amb la diversitat", han constatat.

L'elecció del nou govern general va tenir lloc divendres 2 d'agost. Formen part de l'equip de govern la germana **Marisa Arreba Gutiérrez**, primera consellera i vicària, **M. Alejandra Mancebo**, argentina, segona consellera i secretària; **Zenda Pepito Singzon**, filipina, i **Roseli Consoli do Prado**, brasilera, seran tercera i quarta consellera respectivament. **Julita Núñez López** ha estat reelegida com ecònoma. La congregació ha agraït la dedicació de les germanes de l'anterior consell "per aquests sis anys de lliurament al servei de la congregació".

La gna. Mª Carmen Mora nova Superiora General

Madrid 30 de juliol de 2019 (IVICON); Des del dia 11 de juliol la Congregació de Germanes de la Caritat de Santa Anna estan fent el seu XXIX Capítol General, a la seva Casa General, a Saragossa (Espanya).

En el seu 21è Consell General, ha estat escollida la **gna. Mª Carmen Mora** com a Germana Superiora General per al proper sexenni 2019-2025.

En aquest servei de govern d'encoratjar la vida i la missió de totes les Germanes, i d'animar carismàticament el seu caminar congregacional, li acompanyaran com a conselleres generals les Germanes Elsy Thomas (Vicaria), Crisanta Cordero, Gracy Joseph, Mª Pilar Omella, Mª Rosa Muñoz i Alícia Gonzalo.

A la nota enviada, la Congregació dóna gràcies a Déu per la seva disponibilitat i la seva confiança total en Déu. Les deixem a Les seves Mans perquè mai els falti la certesa de que Ell està amb elles, perquè segueixin lliurant-se a Ell i a les seves Germanes i

germans "amb la major cura, amb tot detall, amb tot amor", com ho van fer els nostres Fundadors, Mare Maria Ràfols i el Pare Joan Bonal. "

També agraeixen a la gna. Teresa Bajador i a les Germanes del seu Consell el seu servei fidel, carismàtic i incondicional al llarg d'aquest últim sexenni 2013-2019. "Que el Senyor les segueixi beneïnt perquè continuïn sent la seva Benedicció."

La Congregació de Germanes de la Caritat de Santa Anna va ser fundada el 28 de desembre de 1804, a l'Hospital de Nostra Senyora de Gràcia de Saragossa pel Pare Joan Bonal, sacerdot diocesà, i la Mare Maria Ràfols, voluntària a l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona, del qual el P. Joan era Vicari.

Actualment la Congregació està formada per 1.792 Germanes que, en 29 països i des de 241 comunitats, volem ser a l'Església i al món, signe visible del Regne, mitjançant l'exercici de la caritat i l'anunci de l'Evangeli.

E.VOC.ANDO

Germanes misioneres claretianes - Trobada internacional

És el títol de la trobada que ha convocat a un grup de germanes misioneres claretianes de diverses parts del món a Reus, Catalunya, Espanya, des del 8 de juliol al 12 de setembre d'enguany, per "evocar", fer memòria agraïda, dels passos de la seva vocació, en el seguiment de Jesús en la vida consagrada claretiana, il·luminades per l'experiència dels seus fundadors, Antonio María Claret i María Antonia París.

Evocar la pròpia experiència vocacional a la llum de la vivència dels Fundadors les porta a posar la mirada i el cor en els llocs dels orígens d'Antonio María i María Antonia, fills d'aquesta terra catalana que avui, acull en les seves filles misioneres, els fruits d'un SI donat a Déu amb generositat per bé de molts homes i dones del seu temps.

Seguint les petjades dels Fundadors, les germanes van recorrent diversos llocs emblemàtics com Vallmol, Tarragona, Sallent, Fussimanya, Vic, Barcelona, Reus, Tremp i Carcaixent on van néixer, van créixer, van descobrir la seva vocació i van començar a cristal·litzar els seus somnis a través del naixement o amb l'expansió de les congregacions religioses que tots dos van fundar.

Les onze germanes provinents d'Argentina, Espanya, Congo, Colòmbia, Veneçuela, Sri Lanka, Filipines, Hondures, El Salvador, Polònia (algunes d'elles realitzant la seva missió a Perú, Cuba, Nigèria) viuen aquest camí com un procés en el qual el record cordial, l'acció de gràcies i la renovació pel contacte amb les fonts carismàtiques, obren horitzons de no només eflexió i aprofundiment sinó també de compromís renovat per seguir anunciant l'Evangeli de Jesús amb el testimoniatge d'una existència marcada pel sentit nou de la vida donada en major amor i servei al proïsme.

Ana María Mandrile, rmi

Prefectura General d'Espiritualitat

Fr Gerard TIMONER, OP és el nou Mestre de l'Orde de Predicadors

POR PIETRO ·
Biên Hòa (Vietnam),

13 de julio de 2019

El pleno del Capítulo General, hoy 13 de julio de 2013, después de la misa del Espíritu Santo, se trasladó inmediatamente a la Sala Capitular para elegir al 88º Maestro de la Orden, cuyo oficio durará 9 años (2019 – al 2028).

88º Sucesor de Santo Domingo.

TIMONER PARCO fr Gerard Francisco III, nació en Daet, Camarines Norte (Filipinas), un 26 de enero. Tiene 51 años. Hizo su primera profesión religiosa el 13 de mayo de 1989 y fue ordenado sacerdote el 14 de mayo de 1995.

Es elegido en Asia, la región para la cual está sirviendo como Socio del Maestro de la Orden para Asia y el Pacífico. Es natural de Filipinas, donde se celebró el primer Capítulo General (no electivo) en Quezon City, en 1977 (Capítulo nº 276). Es el primer Capítulo General Electivo celebrado en Vietnam, un país no católico pero con gran esperanza de vida para la Familia Dominicana y la iglesia.

En su formación intelectual, es bachiller en filosofía, Licenciado en Sagrada Teología, Magister en Teología. El 2014, Fray Gerard ha sido elegido miembro de la Comisión Teológica Internacional del Vaticano, establecida por el Papa Pablo VI en 1969 para examinar cuestiones sobre asuntos doctrinales, en particular de la Congregación para la Doctrina de la Fe.

Homilía del Maestro de la Orden en la misa en la catedral de la diócesis de Xuân Lộc

Cuando invitamos al Obispo Joseph y al Obispo John a hablar con los capitulares, nos dijeron: «os damos la bienvenida a Xuan Loc no como un **favor**, sino como un gesto profundo de nuestra **comuni3n** con vosotros». Pensé que la palabra comuni3n, que me ha estado rondando por la mente desde que la escuché en la *relatio*, debía ser, verdaderamente, un mensaje inspirador del Se1or a nuestro capítulo general. Y ahora, el Obispo Joseph nos ha invitado a celebrar este sacramento de comuni3n y de acci3n de gracias, la Eucaristía.

Cuando escuchamos al profeta Zacarías, no es difícil imaginar que lo que él dijo de alguna manera está ocurriendo en esta catedral: *Muchos pueblos y naciones fuertes vendrán a buscar al Se1or para implorar el favor del Se1or*. Hemos venido de muchas naciones para buscar la gracia del Se1or, como hermanos, para asemejarnos más a Cristo predicador, para que lo que so1ó el profeta se haga realidad: «Déjanos ir contigo, porque hemos oído que Dios está contigo.»

¿Cómo puede ser esto? ¿Quiénes debemos ser y qué debemos hacer para que, cuando predicamos, la gente pueda decir: ¡»Dios está contigo«!? Conozco a un fraile común y corriente, pero alegre, al que muchos quieren. Cuando la gente lo ve venir, se puede oír que algunos dicen: ¡»Gracias a Dios«! Su presencia les recuerda a Dios, ¡él es una bendici3n! Pero también he visto a uno o dos frailes cascarrabias y gruñones (creo que son una excepción). Cuando la gente ve venir a estos hermanos, casi se les oye decir: «¡Dios mío, ven en mi auxilio!»

Si nos fijamos en la lectura del Evangelio, nos damos cuenta de que, entre las cosas difíciles que debe hacer un apóstol, Jesús repite sólo un consejo, y este incluye el acto de comer: **“Permaneced en la misma casa, comiendo y bebiendo lo que tengan. No vayáis de casa en casa”**. Y luego otra vez: **“Cuando os reciban, comed lo que os pongan”**. Que Jesús repita este consejo nos invita a hacer una pausa y reflexionar. He aquí a los setenta y dos, enviados a predicar la Buena Nueva, llenos de un gran poder para sanar a todos los enfermos. ¿Por qué le preocupa a Jesús que aquellos a los que ha

enviado puedan ser quisquillosos con la comida? ¿Por qué es tan importante aceptar la hospitalidad en la mesa, tanto que Jesús da la orden dos veces?

Como predicadores del Evangelio, sabemos que es casi imposible viajar solo con una ropa y sin dinero en los bolsillos. Pero también es muy difícil, a veces, *comer lo que nos ponen* las personas con las ejercemos nuestro ministerio. Hace muchos años, cuando éramos novicios, pasamos diez días en una leprosería, llamada *Tala* o Estrella. Una mañana, después de dar la comunión a los pacientes, volvimos a uno de los pabellones. Un leproso que parecía ansioso por recibir a los invitados nos saludó. Tomé sus manos para darle un apretón de manos, y me quedé conmovido y estremecido ¡porque la mano que estaba sosteniendo no tenía dedos! Luego nos invitaron a sentarnos a tomar un refresco. Los vasos con refrescos y el pan que nos sirvieron estaban limpios, pero era difícil comer lo que nos ponían. ¿Y si nos contagiábamos de lepra? También fue difícil comer porque nos dimos cuenta –lo que nos llenó de humildad– de que probablemente nos estaban ofreciendo su ración de alimentos.

Comed lo que os pongan, nos dice Jesús. Antes de comenzar a predicar, sanar o hacer algo por el bien de otros, se nos dice, no una vez, sino dos veces, que nos dejemos servir por las personas a las que pretendemos servir. Jesús nos está diciendo que sólo podemos alimentar a la gente si estamos dispuestos a ser alimentados por ellos. Podemos ser más eficaces en nuestra predicación si escuchamos atentamente lo que nos dicen los que nos escuchan. Seguramente hay más bendición en dar que en recibir, pero ¿de qué sirve dar si nadie está dispuesto a recibir? ¿No es un regalo en sí misma la alegría que sentimos cuando damos?

La solidaridad es esencial para una predicación eficaz del Evangelio. Pero la solidaridad es un camino de doble sentido. *Nadie es tan pobre que no pueda dar, nadie es tan rico que no pueda recibir.* Todos debemos aprender a conocer nuestra pobreza, a comprender lo que nos falta, para aprender a mendigar, para poder descubrir nuestra insuficiencia: que necesitamos a Dios y a nuestros hermanos y a otras personas. Es más fácil amar porque decidimos cómo manifestar ese amor; es más difícil ser amado, recibir amor, porque no tenemos el control, no podemos saber de antemano qué o cómo el otro va a entregar su amor. De la misma manera, es más fácil dar porque decidimos lo que podemos dar; es más difícil mendigar, aprender a recibir con humildad. Aprender a ser evangelizados por las personas a las que servimos, por los pobres, por aquellos a los que ayudamos, por los enfermos, por los huérfanos..., tienen mucho que darnos. *Nadie es tan pobre que no pueda dar, nadie es tan rico que no pueda recibir.*

Cuando *comemos lo que nos ponen*, entramos en una comunión de mesa con nuestro anfitrión. En esta celebración eucarística, Jesús es el anfitrión que nos invita a comer lo que él nos pone. Nuestro ministerio y nuestro apostolado sólo serán eficaces si emanan de nuestra comunión de mesa con el Señor Eucarístico.

r. Timothy Radcliffe, O.P. *Bien Hoa, Julio 2019*

Los discípulos están encerrados en el cenáculo porque tienen miedo. Jesús entra atravesando los muros, infunde el Espíritu Santo sobre ellos y los libera para ir a la misión. Nosotros estamos como ellos al pedir hoy el Espíritu santo. ¡No estamos encerrados en Bien Hoa por miedo, aunque se nos ha aconsejado que no salgamos! Pero cada uno de nosotros tiene miedos que pueden encarcelarnos e impedir que salgamos a la misión.

¿Cuáles son nuestros miedos? Puede ser el miedo al fracaso. Si nos embarcamos en algún proyecto ambicioso ¿fracasará? Puede ser el miedo a dejar nuestros hogares cómodos y seguros para salir a la misión a algún sitio peligroso. Podríamos tener miedo de explorar preguntas difíciles para las que no tenemos respuestas. Cuando le preguntaron a Yves Congar si sus respuestas eran correctas, contestó que no lo sabía, pero que las preguntas sí lo eran. No temamos las preguntas difíciles. Puede que tengamos miedo, especialmente en Occidente, de que nuestras provincias no vayan a sobrevivir. Algunos frailes mayores tienen miedo de los frailes jóvenes y de sus sueños.

Por eso pedimos al Espíritu Santo que nos libere del miedo, para salir de nuestras habitaciones cerradas para predicar. Pedimos lo que un maestro anterior, Vicente de Couesnongle, llamó “el coraje del futuro”. Si hacemos esto, por supuesto que seremos vulnerables. Un dominico inglés, Herbert McCabe, solía decir “Si amas, te herirán; puede que incluso te maten. Pero si no amas, ya estás muerto”. Sí, nos herirán. Puede que nos maten, como al beato Pierre Claverie en Argelia. Pero Cristo Resucitado muestra sus heridas a los discípulos. Si no nos atrevemos a ser vulnerables, nunca haremos nada.

Pedimos también que el Espíritu nos guíe en la elección de un nuevo Maestro de la Orden. No tiene que ser la persona más valiente que nos vaya a liberar. ¡Es el Espíritu

Santo quien lo va a hacer y no el Maestro de la Orden! Su papel principal es apoyar a las Provincias y a los hermanos a los que el Espíritu llama a una misión valiente. Siempre habrá gente que trate de aplastar una iniciativa nueva porque es arriesgada, puede que no funcione, ya estamos haciendo demasiadas cosas, puede que sea mal comprendida, no es segura. El papel del Maestro es resistirse a esos miedos. Tenemos cientos de frailes jóvenes maravillosos que quieren hacer cosas un tanto alocadas. Tenemos que ser realistas, pero nunca desanimarlos. Lo primero que los ángeles les dijeron a las mujeres después de la resurrección fue: ¡No tengáis miedo!

A veces los hermanos quieren que nuestros superiores –priors, provinciales, el Maestro– sean solucionadores de problemas. En una ocasión, un provincial me mostró sus archivos y me dijo: estos ficheros son de un 10% de los hermanos, y ocupan el 90% de mi tiempo. Pero si un superior se ve como un solucionador de problemas, descubrirá que cada vez más hermanos son problemas. Una encuesta de los hospitales canadienses reveló que el hospital ideal no tendría ningún paciente. Puede que algunos provinciales piensen que la provincia ideal no tendría ningún hermano, dado que así no habría problemas.

Los discípulos del cenáculo probablemente pensaban que Tomás era un problema. ¿Por qué no estaba allí, encerrado con todos los demás? ¿Quién le dio permiso para salir al peligroso mundo? Si le hacen daño, probablemente esperará que le cuidemos. ¿Quién va a pagar su tratamiento médico? Pero fue este discípulo problemático quien primero confesó la divinidad de Cristo. Por supuesto que hay problemas que tenemos que resolver si es posible, pero el papel principal de nuestro nuevo maestro y de nuestros provinciales es animar lo que Bruno llama “creatividad apostólica”.

Jesús dice: “La paz esté con vosotros”. Nuestra predicación nace de esta paz. Gracias a Dios, la Orden está en gran medida en paz. Puede que haya tensiones, incluso a veces conflictos, pero conservamos la unidad. El primer deber del Maestro es velar por la paz de la Orden. Esto lo hecho Bruno maravillosamente.

Esa paz se rompe cuando las personas se encierran en las pequeñas habitaciones de la ideología. En todo el mundo, las personas se van retirando a habitaciones pequeñas y cierran las puertas. Conservadores o liberales, tradicionales o progresistas. Los algoritmos de los medios de comunicación encierran a las personas en burbujas en las que hablamos a los que piensan como nosotros. Los buenos y los malos; nosotros y ellos.

Bruno ha señalado en su nuevo libro que es exactamente así como pensaban los cátaros. Todo es blanco o negro. Estaba el Dios bueno y el dios malo. Los puros y los impuros. La predicación de Domingo comenzó llamándoles a salir de estas prisiones mentales hacia la creación espaciosa del Dios único que creó todo. Hoy necesitamos un Maestro que impida que la Orden se fragmente en grupos, y que ame la verdad espaciosa del catolicismo.

Los evangelios dicen que los discípulos se regocijaron cuando vieron al Señor. Toda nuestra predicación nace de ese gozo. Sin gozo, estamos perdiendo el tiempo. Que el señor nos conceda un Maestro alegre.

El G. Lluís M. Miralvés celebra 25 anys de vida monàstica a Montserrat

“És un moment per donar un nou impuls a la meva vida de monjo, perquè amb la gràcia de Déu i l’auxili de la Mare de Déu pugui continuar servint el Senyor pel camí de l’Evangeli”

Montserrat, setembre de 2019. Dimarts 3 de setembre, el G. Lluís M. Miralvés va celebrar 25 anys de la seva professió monàstica a Montserrat. Durant la missa conventual, que va presidir el P. Abat Josep M. Soler, el G. Lluís M. va renovar el seu compromís definitiu davant la comunitat benedictina de Montserrat.

El P. Abat de Montserrat va dir en l’homilia de la festa del 3 de setembre, Sant Gregori el Gran, monjo i papa, que el G. Lluís M. dóna gràcies pels seus 25 anys de vida monàstica i, sobretot, “per les gràcies que el Senyor li ha atorgat durant aquest temps”. “Nosaltres, els seus germans de comunitat i tots els qui participem d’aquesta celebració, ens unim a la seva acció de gràcies i el portem en la pregària perquè el Senyor el continuï beneint en la seva vida de monjo i en el seu servei a Montserrat, d’una manera particular a través de la música i de l’atenció als pelegrins. Ell i tots, com ho va ser Gregori, hem de ser cada dia, des del nostre lloc, servents dels servents de Déu. Servidors dels altres per amor, com Jesucrist”, va afegir el P. Josep M. Soler.

El G. Lluís M. va afirmar que la celebració dels 25 anys de la seva professió monàstica és per a ell una ocasió per agrair a Déu tots els dons que li ha fet, “començant per la seva misericòrdia, sense ser-ne jo mereixedor; i al mateix temps és un moment per donar un nou impuls a la meva vida de monjo, perquè amb la gràcia de Déu i l’auxili de la Mare de Déu, que sempre m’ha acompanyat i en qui sempre confiaré, pugui continuar servint el Senyor pel camí de l’Evangeli, al costat dels meus germans de comunitat, amb una entrega total, els anys que Déu vulgui, en aquesta escola del servei diví, que és el monestir”.

El G. Lluís M. Miralvés va néixer a Barcelona el 23 d’agost de 1960. Va entrar al noviciat el 14 de novembre de 1992; va fer la professió temporal el 3 de setembre de 1994 i la solemne el 16 de maig de 1999. Actualment és el director del cor monàstic, un dels organistes de la comunitat benedictina i professor de música dels monjos en etapa de formació.

Escolàstics de Sant Joan de Déu, present i futur de l'orde hospitalari

Per Catalunya Religió. Dm, 03/09/2019

(Laura Mor –CR/Sant Boi de Llobregat) No fa encara un any que l'andalús **Francisco José Ruiz** [va professar](#) com a germà de Sant Joan de Déu. Aquesta setmana l'ha passat a Catalunya, [acompanyat d'altres germans escolàstics europeus](#) i dels mestres de novicis de cada província d'origen, que dinamitzen la formació. Venen d'Espanya, Portugal, França, Alemanya, Polònia i Àustria. Cada any es troben en algun punt d'Europa. Aquesta vegada els ha acollit la comunitat de la cúria provincial de la província d'Aragó-Sant Rafael, a Sant Boi de Llobregat.

El germà Ruiz aprecia el valor comunitari i el seguiment que es fan els uns dels altres. “És una riquesa considerable que em fa sentir seguretat”, comenta sobre la trobada d'escolàstics. Subratlla també la presència de germans joves en aquests encontres. “Això vol dir que el carisma està viu”. Considera que els germans ofereixen “l'oportunitat d'anar tots junts a favor que la tasca continuï”. “És fonamental que tots beguem d'una mateixa font perquè el carisma quedi plasmat en la tasca que desenvolupen els professionals”, hi afegeix.

A banda del treball intern, aquests set dies de formació han visitat diferents projectes de la institució. El germà Ruiz destaca com a particularitat important “com funciona l'orde a Catalunya”. Entre d'altres obres, han conegut l'[hospital maternoinfantil](#) d'Esplugues de Llobregat i el [centre residencial d'inclusió d'Hort de la Vila](#), a Sarrià, per a persones sense llar. Els considera bons exemples de missió compartida entre religiosos i laics, professionals i voluntaris. És conscient de la davallada de vocacions i aprecia “l'obertura dels centres” com a “garantia que el carisma de Sant Joan de Déu iniciat fa més de cinc-cents anys continua”.

Què uneix els germans que aquests dies s'han reunit a Catalunya? Quin caràcter especial els imprimeix el carisma? On posa l'accent l'orde hospitalari en el seu servei? Segons Ruiz, la clau està en l'atenció personalitzada. Una atenció “que es faci amb els valors de l'orde que són el respecte, l'escolta i l'empatia”. Com a germà creu que cal viure aquests valors per poder-los traslladar a les persones ateses. “És evident que hi ha unes necessitats; que bé que hi hagi una institució que les cobreixi”, conclou.

<https://www.catalunyareligio.cat/ca/escolastics-sant-joan-deu-present-futur-orde>

De quin amor parlem?

FRANCESC RIU, salesià
Missioner de la Misericòrdia
Catalunya Cristiana núm. 2085

La paraula «amor», en alguna de les seves variants, és molt utilitzada, però no tothom li atribueix el mateix significat. A més, sobretot per als seguidors de Jesús, no hi ha res més important que l'amor. Però, de quin amor estem parlant?

No ens haurà sorprès pas que la paraula «amor» també fos una de les més utilitzades en la recent Carta del papa Francesc als Joves: *Christus vivit* («Crist viu»). Doncs bé, un dels capítols en el qual Francesc fixa la seva atenció en el significat de la paraula «amor» és el capítol quart, sumament interessant.

En el primer apartat, Francesc planteja clarament la qüestió de l'amor adreçant-se al lector o lectora de la seva Carta: «Deixant de banda qualsevol altra consideració, ara t'exposaré allò que és veritablement essencial, allò que mai no has d'oblidar. Es tracta d'un missatge amb tres grans veritats que tots necessitem recordar constantment: Déu t'estima, Crist et salva, Crist és viu!» (111).

En aquest cas, Francesc es refereix, clarament, a l'amor de Déu, que hauria de ser el que determinés la nostra manera d'entendre l'amor.

A continuació afirma: «La primera veritat que vull manifestar, a cadascun de vosaltres, és aquesta: "Déu t'estima". No importa si aquesta veritat ja l'havies sentida alguna vegada, o potser mai fins ara. Déu t'estima. Mai no ho posis en dubte, passi el que passi al llarg de la teva vida. En tot moment, i en qualsevol circumstància, tu ets objecte de l'amor de Déu, un amor que no té límits» (112).

I més endavant precisa: «L'amor de Déu no és un amor que t'opremeixi o t'atabali, un amor que t'aparti dels altres, un amor que t'imposi silenci, un amor que t'humiliï o et sotmeti. L'amor del Senyor és un amor de cada dia, un amor discret i respectuós, un amor que és lliure i allibera, un amor que ens guareix i ens ajuda a aixecar-nos. L'amor del Senyor és més una mà estesa que no pas una mà rígida, és més reconciliació que no pas prohibició, és més perdó que no pas condemna, és més futur que passat» (116).

Serà bo que ens aturem a reflexionar: com és el nostre amor?

A la deriva... un símbol d'actualitat

VICTÒRIA MOLINS, s.t.j.

FINESTRA A LA VIDA

viquimolins70@gmail.com

Catalunya Cristiana núm. 2085

Durant el mes d'agost, tots els
que tenim el privilegi de

prendre'ns uns dies de descans, ho fem perquè també tenim el privilegi d'estar cansats, gràcies a la feina, al nostre lliurament als nets des de la jubilació, o per formar part de la gent —més nombrosa del que ens podem pensar— que ens dediquem als altres per vocació o per sensibilitat.

Estic segura que aquestes vacances se'ns han entravessat a tots i que ens han omplert d'angoixa fins a amargar-nos aquest mes tan esperat. Em refereixo a la injustícia global dels governants europeus negant-se a obrir els ports als germans desesperats que demanen asil des dels vaixells amb els quals l'humanisme d'algunes persones i institucions els han rescatat d'una mort segura a l'oceà —convertit ja des de fa temps en un immens cementiri.

Les imatges que diàriament ens presenten les notícies i les pàgines, portades o centrals dels diaris, són esfereïdores i sembla que ja ens hi hem acostumat.

Endinsar-me una mica en el tema és el que em fa pensar que això és un veritable «símbol» de la política actual. El fet de no posar-se d'acord. En aquest sentit, quan l'ACNUR (l'Agència de les Nacions Unides pels Refugiats) demana als governs europeus que permetin el desembarcament urgent dels vaixells, Brussel·les no té competència per dir on s'han de repartir, i cap nació europea no respon (tampoc Espanya, s'entén). I mentre el problema «humà» és urgent, les disquisicions es fan en clau «jurídica». Per exemple, el ministre de Foment en funcions (recordem que ara tots estan «en funcions» que no funcionen) diu que el capità de l'Open Arms «no té capacitat jurídica per demanar asil a Espanya». El capità respon al·legant l'article 38... i mentrestant la gent als vaixells no aguanta més. Em recorda la falla de si són llebrers o podencs... I mentre discuteixen, arriba el llop.

És veritat, també, que no falten ofertes con la de Podem oferint el port de Cadis o la de Quim Torra, el de Barcelona.

Terrible símbol el dels refugiats no acollits a port, de la dificultat actual en política per posar-se d'acord.

Una monja feminista

MONTSERRAT UNTERLÖHNER SALVAT

Monja de Sant Benet de Montserrat

Catalunya Cristiana núm. 2083

Des que soc a Sant Benet s'ha confirmat i ha crescut en mi l'esperit feminista. No pas perquè tinguem cap conflicte amb els nostres germans monjos, o el nostre rector, o el nostre bisbe, amb els quals, gràcies a Déu, tenim molt bona relació, sinó perquè he vist reafirmades les meves intuïcions personals. Molt abans d'entrar al monestir ja discutia amb el seminarista de la parròquia l'absurd que era per a mi la discriminació de la dona al sacerdoci i els arguments poc sostenibles que se'm presentaven des de la Institució. A Sant Benet, estudiant una mica de teologia i Bíblia i escoltant les meves germanes (més sàvies i llegides en el tema que jo), m'he acabat de convèncer que avui dia cal ser feminista a l'Església.

Sobta prendre consciència de com de patriarcal i masclista arriba a ser la tradició catòlica i la manera silenciosa amb què ens hi hem acostumat. I no parlo només del sacerdoci femení (indispensable per un tracte d'igualtat si tenim en compte que totes les preses de decisions en el conjunt de l'Església estan exclusivament en mans de persones amb el ministeri sacerdotal), sinó també en aspectes com el llenguatge o la norma. Per exemple, per què les monges ens hem de sotmetre a una normativa canònica diferent a la dels monjos per fer una opció de vida similar?

El cor em diu que al monestir hi ha monges que podrien ser excel·lents sacerdotesses, presidint l'Eucaristia o administrant qualsevol sagrament amb la mateixa dignitat i saber fer com qualsevol dels barons que venen a fer-ho. La Mare abadessa, sense anar més lluny, és sabut i reconegut que «fa les vegades del Crist al Monestir» (RB 2,2). A capítol, ella ens edifica amb les seves paraules fruit d'un discerniment sincer i d'una pregària profunda. És una llàstima que aquesta veu de dona no es pugui sentir des de l'ambó en les celebracions dominicals, per exemple, i m'entristeix molt pensar en l'empobriment que això suposa

Nou estil monàstic

REDACCIÓ. *Catalunya Cristiana* núm. 2084

El 16 d'agost passat al monestir de Santa Maria del Mar del Collet es va celebrar la 33a trobada cultural del Collet de Calonge i Sant Antoni (Baix Empordà), amb la participació de la mare Maria del Mar Albajar, *osb*, abadessa de Sant Benet de Montserrat, i la germana Teresa Forcades, monja d'aquest monestir.

Cada any al voltant de la solemnitat de l'Assumpta, el Centre organitza una trobada en aquest excepcional mirador de la Costa Brava que és també un important jaciment arqueològic. L'acte fou presidit per l'alcalde de Calonge i Sant Antoni, Miquel Bell-lloc.

El presentador de la trobada, mossèn Jaume Aymar, va dir que la conferència era «una memòria agraïda a la petita comunitat de benetes de Santa Maria del Mar que aquí mateix va fer vot d'estabilitat a la baixa edat mitjana» i que alhora expressava el desig que «la vida monàstica o religiosa es torni a implementar aquí algun dia».

Tot citant el P. Andreu Marquès, monjo de Montserrat, el Dr. Aymar va dir que avui les joves vocacions monàstiques estan donant un nou estil als monestirs. Efectivament, les dues monges van parlar en un llenguatge allunyat dels tòpics que permet entrellucar cap on va la vida monàstica avui, o si més no una part de la vida monàstica.

Atretes per l'Absolut

L'abadessa Maria del Mar Albajar va explicar que les monges «ens sentim atretes per l'absolut i la ultimitat (la fascinació per la realitat última). La nostra existència contingent és una realitat penúltima», digué citant el monjo i antropòleg Lluís Duch. Va definir la comunitat com «un grup de persones buscadores. El monestir té més preguntes que respostes. Hi ha persones exploradores que saben aguantar la pregunta en el temps. Si saps aguantar la pregunta tens l'esperança que la resposta pugui ser màximament gran».

Va dir que aquesta recerca no és exclusiva dels qui viuen al monestir, sinó que Raimon Panikkar la presentava com a paradigma humà. La nostra vida s'ha d'articular amb l'Absolut, amb el Misteri i per això al monestir «fomentem la formació» perquè sobretot aquesta és una experiència pràctica «que la meua vida sigui conseqüència d'allò que crec: un Déu d'Amor i que allibera».

Tot citant la cèlebre sentència clàssica «Coneix-te a tu mateix i coneixeràs els déus i l'univers», va dir que «coneixent-te a tu, ho coneixes tot». Les monges «intensem creure que tota la realitat està sostinguda per l'Amor que ens vol a tots diferents». Va explicar que, històricament, en el moment que els cristians entraven en els circuits de poder, aparegué el monaquisme, que volia tornar als orígens de l'Església. Un eix d'aquesta recerca és la comunitat, un estil de vida concret, compartint els béns i compromès amb l'entorn. «Mai no som illes, sempre estem en relació amb el poble.»

Sant Benet parlava del monaquisme com a «camí de felicitat». Sobre l'obediència digué que és «escoltar-nos a tots. Només podem fer grup quan ens escoltem tots a tots, especialment als joves, que no vol dir sols els de menys anys sinó els qui es tenen menys en compte».

Quant a la pobresa, digué que era «posar els béns en comú» i repartir-los en funció de les necessitats. Quant a la castedat, la va definir com «arribar a ser qui som i, traient-nos totes les capes, anar descobrint aquest jo original, font de riquesa que volem compartir».

«La pregària et fa conscient»

Al seu torn, la germana Teresa Forcades, metgessa, que vestia l'hàbit perquè ha retornat al monestir després de tres anys d'exclaustració, va fer una intervenció més personal. Procedent d'una família crítica amb el fet religiós, va dir que als quinze anys quan va llegir l'evangeli, es va sentir que fins aleshores havia viscut «estafada».

Va explicar que en les estones de pregària, hom «es fa conscient de les dificultats». I tot parafrasejant l'evangeli de Sant Joan, «que ells estiguin en la nostra intimitat», digué que una mala convivència «pot fer fracassar el projecte de l'amor». Cal assumir les xacres físiques «amb gran paciència», digué, «si el teu horitzó és aprendre a estimar, les dificultats són un repte, però no una frustració». Tot citant sant Agustí («Tu eres en mi, però jo no era en tu») va parlar de la importància de l'aturada quotidiana personal de pregària.

Va explicar que la gran lluita de santa Teresa de Jesús, quan es perseguien els il·luminismes, era no limitar-se a recitar oracions (tot reconeixent la importància de l'oració verbal) perquè si tenies la presència de l'Amic era impropï parlar amb el seu retrat.

Es va referir també a l'accídia, com a desànim vital i total, i va parlar de la vida com a lluita o vigilància. També es va referir a una germana anciana que cada vegada que resaven les Completes en comunitat, sense poble, en l'acte penitencial s'acusava de les mateixes coses. Teresa de primer no ho entenia, però ara demana a Déu ser com aquesta germana.

Va acabar dient que «si el cel és el lloc reservat als imperfectes, aleshores cal cercar ja el cel a la terra»

EL BATEC DE L'ESGLÉSIA

Religions nocturnes

Míriam Díez

www.elnacional.cat

La nit és tramposa. Ens ofereix oportunitats i complicitats, però també és terreny pel dubte, per l'angoixa i la incertesa. La nit fosca de la mística és ja un clàssic en la literatura espiritual. Les religions han explorat molt la vessant nocturna, perquè la foscor i la claror han format part des de temps immemorials de la seva gènesi. En el catolicisme persisteix la tradició de l'adoració nocturna, i a Barcelona, per exemple, el Tibidabo obre les portes cada nit a persones que vulguin pregar davant del Santíssim, és a dir, asseguts o agenollats davant del sagrari. Altres parròquies en diuen adoració continuada, perquè aquesta praxi religiosa no s'atura ni de dia ni de nit i contra tot pronòstic atreu cada cop gent més jove. A la nit també hi ha idees com els sentinelles de la nit, uns catòlics que van per discoteques i locals nocturns parlant de Jesús a la gent que es troben.

El món digital planteja un repte a les religions: mentre els temples, les sinagogues, les mesquites, les esglésies... al vespre tanquen les seves portes, a Internet segueix la conversa, la recerca, la curiositat, les ànsies de coneixement o d'espiritualitat. Les religions estan inventant fórmules per ser sempre presents, dia i nit, però la manca de personal no sempre ho permet. Mentre el panorama digital es va omplint d'aplicacions, comunitats virtuals, cadenes de pregària, jocs interactius... també la vessant física i *offline* de les religions es disposa a ser proactiva.

A Barcelona, la nit del 14 i el 15 de setembre se celebra la 4a edició de La nit de les religions, tot un dia i una nit en què diverses religions de la ciutat obren les portes dels seus locals i conviden a la ciutadania a conèixer-los.

Aquesta nit, que emula la Nit als Museus, està formada per activitats que han pensat, en el cas català, 53 entitats participants. Seran tallers, degustacions de

menjar, concerts, visites guiades, conferències... La iniciativa és de l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós ([AUDIR](#)), que ara també ha afegit al seu nom "Interconviccional". Volen ser un espai de trobada i coneixement de la diversitat de religions, espiritualitats, conviccions i cosmovisions presents al nostre país. Una oportunitat per al diàleg en què la

ciutadania es pot acostar a conèixer la diversitat de la ciutat. Compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa" i parteixen d'un principi d'Asoka del segle III ac: "El contacte entre religions és bo. Tothom hauria d'escoltar i respectar les doctrines professades pels altres. I si hi ha motiu per a la crítica, s'hauria de fer de manera afable" (Asoka, edicte dotzè, segle III aC).

Ja fa anys que a Berlin fan la Lange Nacht der Religionen, la llarga nit de les religions, i són gairebé 100 les comunitats que hi participen. La nit catalana s'hi inspira. En el cas alemany, l'ànima és Thomas Schimmel, que creu que hi ha raons per "celebrar i unir", però sobretot per propiciar discussions realment interreligioses. La força que hi ha darrera la idea és que les religions poden pacificar i unir. I perquè això no sembli una declaració de Miss Mundo, es deixen interpel·lar per persones que no són creients, i obren les portes, en un format –la nit–, que estimula i s'assembla més a una activitat lúdica que a una rigorosa celebració religiosa, més institucional i per adeptes.

Les religions en si mateixes no existeixen: les religions són persones. Gent normal i corrent, gent amb problemes i solucions, persones que creuen en un món en què han de conviure amb gent que ni creu ni entén que els altres tinguin creences. La nit els pot unir. Perquè "la nit ens confon", diuen els joves quan surten de festa, i tanmateix ens pot ajudar a distingir, conèixer i valorar.

La Nit de les Religions torna a Barcelona

Els propers 14 i 15 de setembre Barcelona acull, per quart any consecutiu, la Nit de les Religions. Es tracta de dos dies de portes obertes i de diàleg en què participaran cinquanta-quatre comunitats i entitats de diverses tradicions religioses o conviccions: cristianes de diferents denominacions, musulmanes, jueves, budistes, bahá'ís, hindús, sikhs, i també entitats i conviccions no religioses, entre altres. Com en les edicions anteriors, serà una jornada per conèixer i interaccionar amb la pluralitat de conviccions, tradicions espirituals i confessions dels veïns i veïnes de la ciutat.

La Nit de les Religions té com a objectiu principal **generar i promoure un espai de trobada, de coneixement mutu i de diàleg entre la ciutadania i les comunitats i entitats religioses i de consciència de Barcelona**. Entre les activitats organitzades es preveuen visites guiades, tallers, actuacions musicals i teatrals, conferències i degustacions de menjar típic, entre altres iniciatives. Els programes, els horaris i les adreces d'aquestes activitats es troben detallats [aquí](#).

A través del [diàleg interreligiós, interconviccional i intercultural](#), la Nit de les Religions posa en relleu que **la pluralitat religiosa enriqueix i forma part de la identitat de Barcelona**. La iniciativa, patrocinada per l'Ajuntament de Barcelona i l'Obra Social "la Caixa", l'ha organitzat l'**Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós i Interconviccional (AUDIR)**, amb el lideratge del seu grup de joves.

L'acte inaugural serà el mateix dissabte **14 de setembre, a les 12.30 hores, a l'Espai Francesca Bonnemaison (carrer de Sant Pere Més Baix, 7)**. En l'acte, que serà **obert a la ciutadania**, es preveu que hi intervinguin el comissionat de Diàleg Intercultural i Pluralisme Religiós de l'Ajuntament de Barcelona, Khalid Ghali, i el director del Departament d'Interculturalitat i Cohesió Social de la Fundació Bancària "la Caixa", Francesc Ventura. El públic podrà gaudir d'una interpretació musical de cançons de diverses cultures del món a càrrec del grup Burruezo & Medievalia Camerata.

Enguany, el fullet d'activitats acaba amb una frase que convida a reflexionar sobre aquesta rica pluralitat de Barcelona que permet construir una convivència cooperativa i cohesionada:

“El contacte entre religions és bo. Tothom hauria d'escoltar i respectar les doctrines professades pels altres. I si hi ha motiu per a la crítica, s'hauria de fer de manera afable”

Asoka, edicte dotzè, segle III aC.

La Catedral “Sagrada Família” a Barcelona

Ens construïm cases i la vida. Dissenyem el nostre apartament i el decorem. El presentem al visitant i el convidem la taula. El visitant se sent benvingut i torna a la visita següent.

El mateix succeeix quan es visita la catedral de la Sagrada Família situada al centre de Barcelona envoltada de cases properes. Aquesta invitació causa respecte i reconeixement. Un nombre infinit de persones accepten la invitació. Les famílies grans i joves amb nens i cotxets, els discapacitats recolzats en les croses o guiats per un acompanyant, troben el seu camí a través dels estrictes controls. Hi ha milers de persones que diàriament hi demanen l'ingrés i paguen l'entrada.

Jesús als braços de Maria es troba amb el visitant com a primera escena bíblica. L'alegria als ulls de Maria contrasta amb l'expressió terrible del Tetrarca Herodes. Té un nen a la mà amb la intenció de matar-lo juntament amb molts altres. Així, quan entra a l'església, el visitant es troba amb dos germans inseparables: la vida i la mort. Totes dues representacions no es poden esborrar com les pintures en un full de paper. Apareixen tallades en pedra dura. A més, les escenes del paradís atrauen els ulls, indicant les branques, troncs i fulles tallades en pedra sobre la vida del paradís.

En entrar a l'església, el visitant s'enfronta a moltes preguntes sorprenents. Per què aquesta disposició dels pilars, les finestres i la combinació de colors vermell, blau i verd a les finestres? És com si el nen Jesús pogués venir en la nostra ajuda per respondre les nostres preguntes amb les paraules: "Segurament és el meu Pare, representat simbòlicament damunt l'altar, qui és l'autor real de totes aquestes representacions".

Com el fill enviat pel Pare, Jesús apareix com l'autor d'aquest edifici de pedra, autoritzat pel Pare. Així, Jesús apunta a l'origen de tot ésser, la creació primordial de la natura, la llum, l'aigua, els animals, la vida i les persones tal com tot això és descrit en la Bíblia.

Això és exactament el que hi ha a la sala de l'edifici. L'estructura amb la seva alçada, els pilars amb formes múltiples, diferents en el seu abast, color i material, la varietat de motius en el disseny del sostre, del món de les flors i plantes com els gira-sols i altres.

En un punt central, un mirall a l'alçada del genoll us convida a fer una ullada. La vista del mirall fa que la bellesa i la varietat del sostre apareguin molt a prop de l'ull humà i sorpren l'espectador.

A banda i banda de la porta principal s'obren les parets d'estructures romàniques i gòtiques. El que s'ha creat aquí recentment a l'edifici, es basa i inclou formes d'estil cristià anterior com el romànic i el gòtic. De la mateixa manera, es poden trobar elements barrocs en la decoració de fruits de diverses espècies, tant dins com fora de l'edifici.

La magnífica obra mestra es basa en el pla creador de Déu. També inclou la realització responsable dels humans en precisió i poder creatiu basats en art, arquitectura, literatura, educació, filosofia, matemàtiques, física i teologia. És l'expressió d'un alt acte de respecte per allò que un grup de persones han introduït en la planificació i execució aquí.

En aquest edifici monumental, les dimensions de la sala es presenten en alçada, amplada, profunditat, dimensions i mida. La inclusió, la menció i l'estima de totes les criatures creades per l'home de les èpoques passades de la història humana troben aquí la seva expressió.

La construcció global, que assenyalava la forma cruciforme amb les dimensions de 100 x 120 metres, testimonia una construcció predeterminada d'edificis d'església anteriors. En el nostre cas, les novetats tan diverses i riques de manifestacions de materials com la pedra, el metall i el vidre són sorprenents com a nous atractius. L'estàtica és l'estàtica.

Tanmateix, com s'aplica aquesta estàtica a la formació múltiple de les columnes, les torres, els ornaments requereix un estudi intensiu.

No és estrany que fins a 10.000 visitants, sobretot durant les vacances, triïn aquest lloc de culte per la seva admiració. Centenars s'estan asseguts i meditant als bancs al centre de l'estructura dels símbols, per deixar-hi jugar la llum i el color. Desenes de persones s'encaminen cap a la capella de l'Adoració per a la benedicció de Déu i el bé de la salvació.

En aquest lloc de culte, Déu i l'home, l'home i Déu es troben d'una manera dinàmica única. La creació, la redempció, les contribucions humanes a l'arquitectura, l'art, la reflexió i qualsevol acte de participació, execució i realització, es troben aquí a l'uníson i a la unanimitat.

Cal assenyalar de forma sorprenent que a l'edifici cap zona llisca vers la foscor o l'opacitat. La forta visió del creador i la criatura reben llum, claredat i transparència. El confinament d'idees i inspiracions sembla ser il·limitat. Fa cent anys, l'arquitecte no tenia ni idea de l'encíclica "Laudato si" dels nostres dies. Encara no es podia referir a les formulacions del document entre cristians i musulmans amb el títol: "*Germandat global*".

El que s'intenta en ambdós documents ja ha trobat una influència en la realització de l'edifici com a orientació qualitativa fonamental del nostre temps. Les fonts espirituals en què l'arquitecte s'inspira, es documenta amb la lletra "T" que es refereix a la "TAU" de l'alfabet grec com a signe d'origen franciscà en les petjades de sant Francesc d'Assís.

Per respecte a la seva obra grandiosa, he evitat deliberadament escriure el nom de l'arquitecte.

Amb nous ulls reflectim la paraula de la Bíblia: "Qui és el meu germà?"

Fra Hermann Borg ofm.

El cristianismo masculino

(Elrincondedundisalvus.blogspot.com 21 de agosto de 2019)

Se suele decir que son las madres (y las abuelas) quienes transmiten la fe cristiana a los más pequeños de la familia. **Se suele decir** que en las celebraciones dominicales hay más mujeres que hombres. **Se suele decir** que la Iglesia no sería nada sin las mujeres. Todo esto es **lo que se suele decir**, aunque el actual clima feminista está mutando mucho estos indicadores tradicionales. De todos modos, ¡hasta el papa Francisco ha insistido en llamar a una mujer, María Magdalena, la “apóstola de los apóstoles” para poner de relieve su papel de testigo de la muerte y resurrección de Jesús! Fue ella, en efecto, quien estuvo, junto a María de Nazaret, al pie de la cruz y quien comunicó la buena noticia de que Jesús estaba vivo a los huidizos apóstoles varones. Sin negar nada de todo esto, parece que, a la hora de la verdad, **las actitudes y conductas religiosas de los varones (sobre todo, del padre de familia) ejercen en los hijos un influjo muy superior a las de la madre.**

En otras palabras, que cuando un padre de familia es creyente y se comporta como tal, **los hijos (sobre todo, los varones) suelen vivir con más naturalidad e intensidad la fe.** No sé la dinámica psicológica que hay detrás de este fenómeno, pero la intuyo. Si la fe se asocia *solo* a la figura de la madre (de la mujer, en general), parece lógico que cuando los niños,

al llegar a la edad de la adolescencia, aspiran a desembarazarse de todo lo que les recuerda su dependencia materna infantil, la religiosidad se resienta. **La fe y la práctica religiosa suelen entrar en ese paquete de consejos maternos superados.**

Lo compruebo en muchos adolescentes y jóvenes de mi entorno, incluso en muchachos que durante su infancia han sido sensibles al hecho religioso. Llegados a los 13 o 14 años, **se sienten obligados a pasar un “rito de iniciación” del que pocos se sustraen.** Este rito, no compilado por escrito en ninguna parte, consiste en comenzar a beber alcohol y fumar tabaco, acercarse al mundo de las drogas, decir palabras malsonantes, ver pornografía en internet, jugar con el sexo, exhibir músculo, participar en fiestas nocturnas y, por supuesto, **abandonar las “niñerías” religiosas.** La mayoría de los padres varones no participan regularmente en la vida eclesial. ¿Cómo va a participar un adolescente de 15 años que quiere hacerse adulto cuanto antes si ve que su padre adulto ha abandonado la práctica de la fe que dice profesar? Aunque nadie se lo diga explícitamente, el mensaje que él percibe es, más o menos, este: *“La religión es cosa de niños y de mujeres. Yo, como adulto, estoy ya libre de estas tonterías. Si fuera una cosa importante, mi padre estaría ahí. Dado que casi nunca está, es obvio que se trata de una cosa de poca monta”.* **En este contexto, se comprende mejor por qué la fe del padre es tan decisiva.** Que una madre (o una abuela) le insistan mucho al adolescente en que tiene que ir a misa el domingo o en otros asuntos religiosos se interpreta como “lo normal”. Es la cantinela esperada. Por eso, no es necesario prestarle mucha atención.

Pero que un padre (o un abuelo), sin decir nada, muestren una actitud religiosa y una práctica consecuente **es un poderosísimo mensaje que el adolescente entiende sin muchas explicaciones añadidas, aunque no siempre lo secunde.**

Creo que necesitamos estudiar mucho más el “cristianismo masculino”. Los cristianos varones (padres o no) deberíamos superar los viejos complejos y mostrar una vivencia de la fe serena, moderna, alegre y consecuente. Ya es hora de dejar de asociar la fe y la participación en la vida de la Iglesia casi exclusivamente a las mujeres. Por desgracia, sobre todo en los contextos rurales, veo a muy pocos varones jóvenes que tengan esta templanza de ánimo como para no dejarse llevar por los tópicos tradicionales. **Se requiere madurez intelectual y afectiva, una fe sólida y mucha hombría.** Pocos van contracorriente sin una experiencia religiosa fuerte. Estoy convencido de que muchos adolescentes y jóvenes vivirían su proceso de fe (incluyendo las normales dudas y crisis) si vieran que sus padres –y los hombres, en general– vivieran su vocación cristiana sin miedo, sin complejos, con una actitud abierta, respetuosa y coherente. **Profundizar en el “cristianismo masculino”** va a exigir desinflar tópicos, cuidar la formación y encontrar expresiones litúrgicas que vayan más en la línea de la psicología masculina. Me sorprende mucho en mi pueblo natal –pero supongo que lo mismo sucede en otros– que en las celebraciones dominicales abunden las mujeres mientras que las cofradías estén formadas mayoritaria o exclusivamente por varones. Son las paradojas de la vida.

RACÓ DE LECTURA

FRANCESC RIU ROVIRA
DE VILLAR, SDB

Carta del papa Francesc als joves
«Crist és viu» Edebé, 2019, 158 pàg.

El motiu d'aquesta publicació és facilitar-vos no tan sols l'accés al contingut d'aquesta extraordinària Carta, sinó també la consegüent aplicació dels seus missatges a la pròpia vida com a membre d'aquesta Església que necessita renovar-se contínuament, és a dir, *rejovenir-se*.

Quan l'hagueu llegida, segur que aquest missatge us haurà quedat ben gravat a la memòria: Crist és viu!

EDUCACIÓ INTEGRAL I TRANSFORMACIÓ DEL SISTEMA EDUCATIU DE CATALUNYA Edit. Claret, 2019, 222 pàg.

GALLIFA, JOSEP

Sinopsi

Aquest llibre explora l'educació des de la teoria integral, definint un model que incorpora les ciències, les arts, la cultura i la consciència personal, tot resumint el llegat de les tradicions moderna, postmoderna i premoderna, per a una educació integral.

Es desenvolupa en paral·lel una proposta de transformació del sistema educatiu de Catalunya. Per això s'exploren quatre lògiques: la de la persona, la de la societat, la de l'escola i la del sistema educatiu. Per a cada una d'elles s'extreuen uns principis per promoure l'educació integral des d'aquella lògica i se'n presenten casos de transformacions concrets.

Aquestes lògiques suposen aprofundir en l'educació basada en evidències, en el paper de la promoció de la creativitat i el talent, en la rellevància de promoure valors i canvi cultural i en la necessitat d'elevació de consciència personal. En aquest darrer sentit es presenten models per la consciència holística i el pensament integral, necessaris per avançar en profunditat en la formació de les noves generacions. D'aquesta manera es proporciona una eina per contribuir, des de l'àmbit o especialitat on s'estigui –i sigui quina sigui la pròpia aproximació–, a l'objectiu compartit de l'educació integral.

PREN-NE NOTA

ACTES, ACTIVITATS, CURSOS, SEMINARIS, INFORMACIONS,
CONFERÈNCIES, EXERCICIS, PRESENTACIONS...

CONGRÉS NACIONAL DE MISSIONS

Dies: del 19 al 22 de setembre

Amb motiu del Mes Missioner Extraordinari «Batejats i Enviats: L'Església de Crist en missió al món», convocat pel Papa Francisco per a octubre de 2019.

Lloc: Parròquia de Sant Francesc de Borja, Madrid

Per assistir-hi cal enviar un correu electrònic a missions@arqtgn.cat

[Més informació aquí](#)

Jueves 19

16:30 Inauguración del Congreso
Mons. Francisco Pérez
Arzobispo de Pamplona y
Obispo de Tudela.
Presidente de la Comisión
Episcopal de Misiones

**Bautizados y enviados:
la iniciación cristiana
y la misión**
Rvdo. Guy Bognon
Secretario General de la Obra
Pontificia de San Pedro Apóstol

17:45 Descanso

18:30 Mesa Redonda:
Obispos en Misión.
Mons. Juan José Aguirre
Obispo de Bangassou.
República Centroafricana

Mons. Eugenio Arellano
Vicario Apostólico de Esmeraldas.
Ecuador

Mons. Miguel Ángel Ayuso
Obispo titular de Luperiana.
Presidente del Pontificio Consejo
para el Diálogo Interreligioso

Mons. Miguel Ángel Sebastián
Obispo de Sarh.
Chad

20:00 Vigilia de oración
Jóvenes

Viernes 20

08:30 Misa:
Sta. Teresa del Niño Jesús

10:00 **Dios Trinidad y Misión**
D. João Duque
Universidade Católica
de Portugal

11:15 Descanso

12:00 Comunicaciones*

13:30 Comida

16:30 **El mundo actual, escenario
de la misión**
Dña. Consolación Isart
Universidad Católica de Valencia,
San Vicente Mártir

17:45 Descanso

18:30 Mesa Redonda:
**Responsables de
nuevas realidades**
Rvdo. José Carlos Martín
Prelatura del Opus Dei

Dª Ana Prósper
Camino Neocatecumenal

Dª Ciscar Espigares
Comunidad de San Egidio

D. Juan Badía
Movimiento de los Focolares

20:00 Vigilia de oración
Ecumenismo

Sábado 21

- 08:30** Misa:
S. Francisco Javier
- 10:00** **La Iglesia local nace de la misión y vive para la misión**
Rvdo. Eloy Bueno
Facultad de Teología del Norte de España, Burgos
- 11:15** **Descanso**
- 12:00** **Comunicaciones***
- 13:30** **Comida**
- 16:30** **Vocación misionera ad gentes y ad vitam**
Mons. Vittorio Girardi Stellin, MCCJ
Obispo emérito de Tilarán (Costa Rica)
- 17:45** **Descanso**
- 18:30** Mesa Redonda:
Los misioneros vistos por nuestra sociedad.

D. Assell Sánchez
Periodista, reportero de Misioneros por el Mundo

D. Mariano Alonso
Agregado Militar en Etiopía

D. Vicente Romero
Periodista, reportero de Informe Semanal

D. José María Larrú
Profesor de Cooperación Internacional
- 20:00** Vigilia de oración.
Migraciones

Domingo 22

- 10:00** Misa retransmitida por TVE 2
Mons. Ricardo Blázquez
Cardenal Arzobispo de Valladolid, Presidente de la Conferencia Episcopal Española
- 11:15** **Descanso**
- 12:00** **Clausura del Congreso**
Rvdo. José María Calderón
Director Nacional de las OMP
Mons. Carlos Osoro
Cardenal Arzobispo de Madrid

¡Inscríbete!

Visita **www.omp.es**
Rellena el formulario y consigue tu entrada

Página web del Mes Misionero Extraordinario:
<http://www.october2019.va/es.html>

Guía del Mes Misionero Extraordinario:
<http://www.october2019.va/es/mmsott2019/la-guida.html>

ISCREB

DIPLOMA EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA 2019-20

L'ésser humà s'explica a si mateix a través del símbol i del mite. Totes les cultures basteixen relats simbòlics per expressar la seva visió del món, l'existència, el destí... Així, conèixer i interpretar els relats de la pròpia cultura i de les altres és una forma d'accedir a

la diversitat i profunditat d'experiències i reflexions sobre la condició humana i una forma d'entendre-les i de comprendre'ns a nosaltres mateixos. El Diploma vol aportar les eines necessàries per tal d'endinsar-nos en aquesta "cartografia de l'ésser humà" que són els símbols i els mites.

[Descarrega't el tríptic](#)

[Inscripció](#)

Mitologia i Simbologia
Diploma d'especialista universitari on-line
Curs 2019-2020

Període de matrícula: 10/06/2019 - 30/09/2019
Més informació a: www.iscreb.org - Tel. 93 454 19 63
Carrer Diputació 231 - 08007, Barcelona
secretaria@iscreb.org

[is]creb Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona
Blanquerna Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport
UNIVERSITAT RAMON LLULL

ESTUDIS ON-LINE

Caputxins

Curs d'Introducció a l'Espiritualitat Franciscana

**Professors: Fra Jacint Duran i
Fra Josep Manuel Vallejo**

**Dimarts, del 17 de setembre de 2019
al 14 de gener de 2020, de 19h. a 21h.**

**Lloc: Facultat de Teologia de Catalunya
C/ Diputació 231, Barcelona
Tel: 934534925 - Mail: docencia@edusantpacia.cat**

Pretenem atansar-nos a l'experiència espiritual de Francesc d'Assís a través dels seus escrits i biografies, contextualitzats en la seva època, així com mostrar la influència del moviment franciscà en la Teologia i la Cultura cristianes

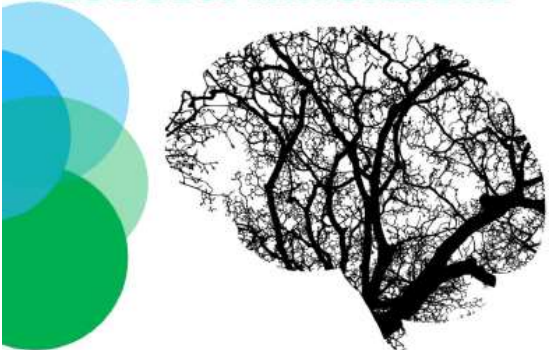
Programa:

1. Context històric (s.XIII)
2. Les Fonts Franciscanes
 - Biografies. La qüestió franciscana
 - Els escrits de sant Francesc
3. La vida de sant Francesc (1181-1226)
 - Seduït per Déu. Etapes de la seva conversió (1204-1206)
 - Recerca de la pròpia identitat (1206-1210)
 - Consolidació del carisma (1210-1220)
 - Època de profunditat (1220-1226)
4. Clara d'Assís (1194-1256)
5. Les Fonts de la seva experiència de Déu
 - La Litúrgia, la Bíblia, els leprosos, els germans, la malaltia, l'oració solitària, la Creació...
6. Aspectes de la seva experiència de Déu (Minoritat - Fraternitat)
 - Fascinació per Jesucrist (Benaures)
 - El pobre és Crist (Amargor - Dolcesa)
 - Discerniment espiritual. Veritable Pobresa, Obediència, Alegria, Pau
 - La Vida Fraterna. Déu parla a través dels germans. L'amor als enemics
 - Minoritat-Servei. Relació materno-fraterna
 - Desapropiació-Pobresa (Retornar els dons)
 - Sentit de l'humor-Alegria
7. La maduresa mística
 - Alverna. Configuració amb el Crist Crucificat-Ressuscitat
 - Càntic del germà Sol. Poesia Crucificada
 - La mort. «Nu sobre la terra nua»
8. Inicis de la Teologia Franciscana
 - Sant Antoni de Pàdua
 - Sant Bonaventura
 - Ramon Llull

**XV JORNADAS
ATENCIÓN ESPIRITUAL
Y RELIGIOSA**

SEDE DE LA JORNADA:
HOSPITAL SAN RAFAEL
PASSEIG VALL D'HEBRON, 107-117
08035 BARCELONA

NEUROESPIRITUALIDAD

11 OCTUBRE 2019

Germanes Hospitalàries

PROGRAMA:

9:15h Recepción y entrega de documentación

9:30h Acogida y reflexión inicial

9:45h Bienvenida y presentación de la Jornada:

Sor Luz Divina Sánchez HSC, Superiora Hospital San Rafael

Dr. José Antonio Larraz Romeo, Director Asistencial y Educativo Hermanas Hospitalarias Provincia España

10:00h CEREBRO, ESPIRITUALIDAD Y TRASCENDENCIA

Dr. Ramón M^o Nogués Carulla

Catedrático emérito de antropología biológica de la Universidad Autónoma de Barcelona y Doctor en biología por la Universidad de Barcelona. Ha colaborado en equipos interdisciplinarios de neuropsiquiatría con la Fundació Vidal i Barraquer.

11:15h Pausa-Café

11:45h MEDITACIÓN, SILENCIO E INTERIORIDAD EN LA PRÁCTICA ASISTENCIAL

Dra. M^o Isabel Rodríguez Fernández.

Doctora en medicina y cirugía por la Universidad Autónoma de Madrid. Médico Psiquiatra y Master en Psicoterapia por la Universidad Autónoma de Madrid. Dirige actualmente la Cátedra Edith Stein en la Universidad de la Mística en Ávila.

13:00h Mindfulness con profesionales. Experiencia práctica.

Sra. Maite Rodríguez Sánchez, DUE Supervisora Unidad Salud Mental Hospital San Rafael

13:30h Conclusión de las Jornadas

Dr. Pedro Roy Millán, Director Médico Hospital Mare de Déu de la Mercè

Monestir de Sant Pere de les Puel·les

Descobreix
la teva vida
espiritual,

fent immersió
en un monestir

Nit de les
Religions

Curs organitzat conjuntament per
Institut Universitari de Salut Mental
Vidal i Barraquer

i el Monestir de Sant Pere de les Puel·les tot el curs,
un cap de setmana
mensual

[Cartell](#) [clic]

[Díptic](#) [clic]

Dansa contemplativa
és el quart any que se celebra
la Nit de les Religions
organitzada per Audir,
Associació Unesco per al Diàleg
Interreligiós

dissabte
14 de setembre
de 8 a 9 del vespre

[Cartell](#) [clic]

Dansa contemplativa	<i>Danses senzilles que ens obren el cor i ens fan sentir presents en el present, ara i aquí</i>	dimecres 18 de setembre de 8 a 9 del vespre
Taller de Cal·ligrafia	<i>Iniciació a la lletra carolina amb la gna. Conxa Adell</i> <i>Cal inscripció prèvia</i> <u>Més informació</u> [clic]	dissabte 28 de setembre de les 9.45 del matí a les 6 de la tarda
Amigues i Amics de la Comunitat del Monestir de Sant Pere de les Puel·les	<i>Trobada d'inici de curs</i> <i>Primera trobada per encetar el curs</i> <i>Dinar compartit</i> <u>Més informació</u> [clic]	diumenge, 29 de setembre a les 11.30 després de l'eucaristia de les 10.30

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
Anglí, 55. Barcelona. Tel. 932038915
www.benedictinessantperepuelles.cat

Observatori Blanquerna

Comunicación i Religió a l'Era Digital

DIPLOMA D'ESPECIALITZACIÓ UNIVERSITÀRIA

Titulació que uneix religió, comunicació i tecnologia per entendre el funcionament del periodisme especialitzat en religió, assimilar les tècniques de la comunicació institucional aplicada a les entitats religioses, aprendre a utilitzar les noves tecnologies per comunicar el missatge religiós i formar professionals per millorar la comunicació i la imatge pública d'entitats eclesials.

Durada
Octubre - juny

Horari
Divendres de 16h a 20h
Dissabte de 9h a 13h
Un cop al mes

Direcció
Dra. Míriam Díez Bosch

Més informació
obs@blanquerna.url.edu

Les dones a l'Església: un curs on line de cinc setmanes de durada

La matrícula acaba el 8 de setembre

LAS MUJERES en la Iglesia

PROFESORAS

Dra. María del Pilar Silveira
Doctora en Teología por la Pontificia Universidad Javeriana de Bogotá. Maestría en Ciencias Religiosas por la Pontificia Universidad Gregoriana y Licenciatura en Teología por la Pontificia Facultad de Teología del Uruguay "Mons. Mariano Soler". Professor, International Fellowship Initiative at Boston College School of Theology and Ministry

Dra. Virginia Raquel Azcuy
Profesora titular en la Facultad de Teología de la Universidad Católica Argentina e investigadora en el Centro Teológico Manuel Larrain, por la Facultad de Teología de la Universidad Católica, Chile. Autora de múltiples artículos y coeditora de varias publicaciones.

Dra. Maria Elisa Estévez López
Doctora en Teología por la Universidad de Deusto (Bilbao) y licenciada en Ciencias Bíblicas por el Pontificio Instituto Bíblico de Roma, es profesora del Departamento de Sagrada Escritura e Historia de la Iglesia, de la Universidad Pontificia Comillas (Madrid). Ha sido presidenta de la Asociación de Teólogas Españolas (2001-2006) y miembro del Consejo Directivo de la Asociación Bíblica Española (2001-2010).

Dra. Olga Consuelo Vélez Caro
Doctora en Teología por la Pontificia Universidad Católica de Río de Janeiro (Brasil), Profesora titular e investigadora de la Facultad de Teología de la Pontificia Universidad Javeriana en Bogotá y de la Fundación Universitaria San Alfonso (FUSA) en Bogotá. Miembro de la Comité teológico de la Conferencia Episcopal Colombiana y miembro fundador de la Asociación colombiana de Teólogas.

Dra. Carmen Márquez Beunza
Doctora en Teología por la Pontificia Universidad Comillas y Licenciada en Derecho por la Universidad de Valencia (España). Es Profesora del departamento de Teología Dogmática de la Pontificia Universidad Comillas y Directora del Programa Teología para Postgraduados de dicha Universidad. Su trabajo ha sido galardonado con el premio Bartolomé de las Casas de la Universidad de Friburgo.

Dra. Sandra Arenas
Doctora en Teología por la Facultad de Teología y Estudios Religiosos de la Universidad Católica de Lovaina-Bélgica (KU Leuven). Obtuvo el Bachillerato y el Magister en Teología en la Facultad de Teología de la Pontificia Universidad Católica de Chile. Profesora en la Facultad de Teología de la Pontificia Universidad Católica de Chile y Visiting Professor en la Universidad Católica de Lovaina-Bélgica.

Dra. Silvia Martínez Cano
Doctora en Educación (Universidad Complutense de Madrid), licenciada en Teología Fundamental (Universidad de Deusto) y ha cursado un máster en Artes visuales y Educación (Universidad de Barcelona). Artista plástica desde clave feminista y religiosa.

CURSO ONLINE Y GRATUITO

Organiza:
BOSTON COLLEGE
Escuela de Teología y Ministerio

Duración: 5 semanas
9 de Septiembre
al **14 de Octubre**

Por más información
e inscripción:
<http://www.bc.edu/mujeres>

Inici d'un curs nou. Inquietuds antigues, esperança renovada

La setmana passada us saludàvem amb el desig que recupereu aviat la frescor d'un generós horitzó i encareu el curs amb un esperit de novetati amb renovada esperança.

El personal docent i el d'administració i serveis han retornat a les escoles. S'estan encarant les darreres incorporacions i començaran a celebrar-se els primers claustres generals. Trobades amb paraules de benvinguda, de renovada il·lusió i d'encoratjament envers el nou camí que s'inicia. En alguns –potser més dels que ens agradaria- s'haurà d'anunciar la mala notícia de la pèrdua d'alguna unitat concertada, normalment a P3, i les doloroses decisions conseqüents que afecten companys i companyes de feina: reestructuracions de llocs de treball, canvis organitzatius, acomiadaments... La situació econòmica i demogràfica que viu la societat passa factura i les titularitats, impulsades per l'objectiu final de mantenir el projecte, han de resoldre sobre aspectes que, dissortadament però de manera inevitable, acaben afectant les persones.

A les reunions de treball, s'abordaran els temes organitzatius més propers i pràctics per encarar el curs de manera organitzada. I es parlarà també de les preocupacions i desafiaments que ens afecten de forma concreta. Ho dèiem la setmana passada: el nostre component identitari, el nostre carisma i el signe de pertinença col·lectiva, distintius essencials de les nostres institucions i de la nostra missió. L'afrontament de la davallada demogràfica, amb la seva repercussió en els concerts i en les estructures de les escoles, conjugada amb la persistència de la crisi econòmica, que a tantes famílies colpeja. Un procés generalitzat d'innovació educativa en què hem de participar des d'un diàleg reflexiu que faci créixer els infants, adolescents i joves en coneixements, en saviesa i en humanitat. El repte de ser presents i valorats socialment (sobretot per les famílies)...

Reptes que podem afrontar amb l'atenció personalitzada i millora contínua en el treball educatiu, el perfeccionament constant del personal, sumat a les sòlides i actualitzades aliances amb les famílies que confien en nosaltres i en tot l'entorn en què es mou cada escola, amb una intensa tasca de comunicació, una elevada presència social i la solidaritat institucional... Però que hauran de tenir el necessari suport polític i social.

No oblidem el nostre alumnat. Deia el Papa Francesc en un comunicat d'aquest mes de juny al Congrés Mundial de l'Oficina Internacional de l'Educació Catòlica (OIEC), que per superar "la dictadura dels resultats, que considera la persona com un objecte de laboratori i no té interès en el seu creixement integral", que és un dels obstacles que amenaça la "delicada tasca de l'educació", cal posar en el centre de l'acció educativa "la persona en la seva integritat. Amb aquesta finalitat, l'educador ha de ser competent, qualificat i, al mateix temps, ric en humanitat, capaç d'estar entre els estudiants per promoure el seu creixement humà i espiritual. L'educador ha d'unir qualitat d'ensenyament i capacitat d'atenció i cura amorosa de les persones. Per a aquests dos aspectes, es necessita formació permanent, que ajudi a docents i dirigents a mantenir la professionalitat i, alhora, a cuidar la seva fe i les seves motivacions espirituals".

Aquest és el debat que ens preocupa. Sense obviar, però, que si arriba el moment en què l'escola concertada esdevé l'epicentre d'una polèmica o d'una política que la posi en qüestió, des de les escoles hi haurem de respondre amb serenor, però amb l'energia necessària perquè que a tots els nivells s'entengui que l'escola concertada com a opció i l'escola cristiana com a col·lectiu concret volen i han de continuar ser presents a la societat catalana i continuar fent la seva aportació, perquè així ho demana un segment molt important d'aquesta societat, perquè la nostra tasca i presència, en coresponsabilitat dins el Servei d'Educació de Catalunya, enriqueix amb el nostre ideari la llibertat i la diversitat educativa. La llibertat d'ensenyament no es garanteix només amb la simple coexistència de centres privats i centres públics, sinó que assoleix la seva plena expressió amb la possibilitat real per a les famílies de triar entre una pluralitat d'opcions diverses, amb diferents principis orientadors, objectius i prioritats. I aquesta riquesa és clau i fonament de l'educació a casa nostra, que no ens podem deixar prendre ni posar en dubte.

Amb una salutació ben cordial als lectors i les lectores que tot just s'incorporen, els millors desigs per al curs que ara encetem.

Calendari URC - CEVRE | Curs 2019-2020

		2019	
			SETEMBRE
3	dl	Junta directiva de l'URC	
11	dc	Diada	
16	ds	Trobada de formadors	
24	dm	Festa de la Mercè	
25	dm	Junta directiva de l'URC 10.00-13.00	
			OCTUBRE
7	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial Trimestre 1	
8	dm	Reunió del grup Anawim (abadesses, priores i superiores majors)	
12	ds	Mare de Déu del Pilar	
14	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
17	dj	81 assemblea general de l'URC	
19	ds	Jornada de Formació Permanent	
21	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
25-27	dv-dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 1	
28	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
			NOVEMBRE
1	dv	Tots Sants	
4	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
11	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
11-13	dl-dc	XXVI Assemblea general de CONFER (Madrid)	
16	ds	Jornada de Formació Permanent	
18	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
19	dm	Junta directiva de l'URC	

23	ds	XIV Jornada del Grup <u>Sant Jordi</u>	
24	dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 2	
25	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
28	dj	132 RAP (Reunió d'Abats i Provincials) a Vic	
			DESEMBRE
1	dg	Inici del temps d'Advent	
2	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
6	dv	Festa Constitució	
8	ds	Festa Immaculada	
9	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
11	dc	Junta directiva de l'URC. Dinar i reunió a la tarda.	
16	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
25	dc	Nadal	
26	dj	Sant Esteve	
2020			
			GENER
1	dc	Any Nou	
6	dl	Epifania	
7	dm	Junta directiva de l'URC	
13	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial Trimestre 2	
18-25	ds-ds	Octavari per a la Unitat dels Cristians (18-25)	
20	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
22	dc	Fòrum de qüestions econòmiques	
27	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
			FEBRER
2	dg	Jornada Mundial de la Vida Consagrada	
3	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
8	ds	Jornada de Formació Permanent	
10	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
17	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
18	dm	Junta directiva de l'URC	
24	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
26		Inici de la Quaresma: dimecres de Cendra	
			MARÇ
2	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
9	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial Junta directiva de l'URC	
16	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
21	ds	Jornada de Formació Permanent	
23	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial Trimestre 3	
26	dj	82 assemblea general de l'URC	
29	dg	Canvi d'horari (estiu)	
30	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	

			ABRIL
5	dg	Diumenge de Rams	
9	dj	Dijous Sant	
10	dv	Divendres Sant	
12	dg	Pasqua de Ressurrecció	
13	dl	Dilluns de Pasqua	
15	dc	Junta directiva de l'URC	
20	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
23	dj	Festa de Sant Jordi	
27	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial Festa de la Mare de Déu de Montserrat	
29	dc	40 anys de la constitució de l'URC	
			MAIG
1	dv	Festa del Treball	
4	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
6	dc	Junta directiva de l'URC	
11	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
18	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
25	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
31	dg	Festa de la Pentecosta	
		Dilluns de Pentecosta	
			JUNY
1	dl	Dilluns de la Pentecosta	
7		Santíssima Trinitat Jornada Pro Orantibus	
8	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
10	dc	Fòrum de qüestions econòmiques	
15	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
24	dc	Sant Joan	
25	dj	Junta directiva de l'URC:10.00-18.00	
			JULIOL
		Exercicis espirituals a Montserrat	
			AGOST
		Exercicis espirituals a Montserrat	

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC	sec.urc@confer.es
	Director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Olga Ma ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Dilluns a divendres: 09.00 – 13.00	
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@Religiosos.cat
Telèfon	933 024 367	

UNIO DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 Secretari general:

sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com <http://www.urc.cat>